

Geduld is in de politiek een belangrijke eigenschap'

Zelfs onder de douche bezint staatssecretaris Paul Blokhuis zich nog op de vraag hoe Nederland mooier kan. Nu het einde van Rutte 3 in zicht komt, kan hij heus genieten van behaalde resultaten, maar zonder borstklopperij.

Tekst: Wilfred Hermans, Foto: Peter Hiltz / HH

"Als mensen vragen: 'Alles goed?', is mijn standaardantwoord: nee, niet alles. Door het verlies van onze dochter Julia krijgt m'n leven hier nooit meer een tien. Ze zit voortdurend in m'n hoofd, of, zoals iemand schreef: de grote afwezige is de grote aanwezige. Maar verder gaat het redelijk goed. Ik heb veel energie, ik zit op een bijzondere plek en mag elke dag belangrijke beslissingen nemen. Dat is een bevoorrechte positie, dus ik tel mijn zegeningen. Ik ben God dankbaar dat ik Hem en de naaste op deze plek kan dienen."

"Ik heb sinds mijn start in 2017 talloze bijzondere mensen ontmoet, maar de ontmoetingen met de mensen van het Koninklijk Huis vond ik extra gaaf. Vooral de paar dagen dat ik met de koning in Jeruzalem was, in het kader van de Holocaust-herdenking, 75 jaar na de oorlog. We vlogen in het regeringsvliegtuig dat hij zelf bestuurde. Eenmaal boven Duitsland kwam hij urenlang bij ons zitten om te praten. Hij is een aangename persoonlijkheid om mee te praten en goed ingevoerd. In Jeruzalem zag ik Netanyahu, Poetin, prins Charles, Macron, alle grote jongens waren daar. Ik word daar voor geen millimeter arrogant van – als je me op arrogantie betrapt, mag je me een klap verkopen. Maar ik geniet er wel van, als een kwajongen die het jammer vindt dat hij het niet meer aan zijn ouders kan vertellen – met de koning naar hun geliefde Israël."

"Eén van mijn verantwoordelijkheden is de opvang van dak- en thuisloze jongeren. Ik maak graag beleid met de doelgroep zelf, dan maak je problemen behapbaar. Zo heb ik Femke Dubbeldam ontmoet op haar woonbootje, wat meer een kajuit was met een stuk zeil en een vochtig matras. Toen ik haar bijna drie jaar geleden ontmoette, klampte ze zich haast wanhopig aan me vast. Nu zit ze in een klankbordgroep die mij adviseert over dak- en thuisloosheid en loopt ze zelfbewust hier op het ministerie rond. 'Hoi, Paul!' Daar doe ik het voor."

PREVENTIEAKKOORD

"Geduld is in de politiek een hele belangrijke eigenschap, daar ben ik in bevestigd. Je moet niet denken: nu heb ik de macht op dit dossier en ga ik de wereld eens even naar m'n hand zetten. Nee, politiek is een zaak van lange adem, de problemen zijn vaak complex. Tegelijk is daadkracht nodig en is het van belang problemen sámen aan te pakken, je moet mensen zien mee te krijgen in de beweging die je wilt maken. Het Nationaal Preventieakkoord is daar een goed voorbeeld van; een mijlpaal, waar veel geduld voor nodig was om iedereen aan boord te krijgen en te houden. Nu is deze beweging niet meer tegen te houden. Het is zelfs Europa-breed opgemerkt: in calls lieten diverse Europarlementariërs en Eurocommissaris Kyriakides weten dat Nederland flinke stappen zet wat betreft preventie. Dan denk ik: wat gaaf dat ik daar iets aan heb mogen bijdragen. Preventie is ook typisch ChristenUnie. Niet omdat gezondheid voor ons het allerbelangrijkste zou zijn, dat is eerder vertrouwen, rust en geloof. Maar de Prediker adviseerde ons al om ons lichaam vrij te houden van kwalen. Daarnaast staat een nieuwe agenda in de steigers om te streven naar nul suïcides. We hebben hier meer geld dan ooit voor bij elkaar geschraapt, en daar mocht ik onlangs tijdens een congres over suïcidepreventie een peptalk over geven. Dat enthousiasmeert de sector merkbaar, en daar geniet ik van."

"Beschamend genoeg telt Nederland veertigduizend dak- en thuislozen. Om dit te veranderen, willen we mensen niet langer dan drie maanden in opvangcentra opvangen; daarna moeten ze een eigen woning kunnen krijgen. Spannend, gezien de huidige woningmarkt, maar het wordt breed gedragen. Ook de invoering van de maatschappelijke dienstdag is typisch ChristenUnie. Momenteel zijn er landelijk tweeduizend organisaties en bijna twintigduizend jongeren bij betrokken. Zij krijgen de kans hun talenten te ontdekken, ze ontmoeten mensen die ze anders niet zouden ontmoeten en ze bereiken daadwerkelijk iets door hun vrijwillige inzet. Net als bij de aanpak van dak- en thuisloosheid laten we ook nu jongeren meedenken. Ik hoop dat deze beweging ook in het volgende kabinet niet meer te stoppen is. Met andere plannen zijn we minder ver dan ik had gehoopt, zoals het oplossen van de GGZ-wachlijsten; er staan nu ongeveer tienduizend mensen langer op een wachtlijst dan afgesproken. Dat neemt af en er zijn betere afspraken tussen de hulpverlening en financiers, maar die wachtlijst blijft een doorn in het oog. Ik vecht tot de laatste snik, er moet nog veel gebeuren, maar die strijd gaan we winnen."

SPIEGEL

"Ik slaap nog geen zes uur per nacht, dus het zou niet handig zijn als ik vaak wakker lig. Niettemin kraken mijn hersens voortdurend. Terwijl ik mijn overhemd strijk of onder de douche sta, denk ik nog na over hoe we Nederland mooier kunnen maken. Ik heb best een nauw geweten, wil mezelf 's avonds in de spiegel kunnen aankijken. Het thuisfront lijdt onmiskenbaar onder mijn werk, daar ben ik niet trots op. Als ik 's avonds of in het weekend niet weg hoeft, lees ik stukken. Tijdens vakanties lukt het me inmiddels aardig om de knop om te zetten, als we bijvoorbeeld een museum bezoeken of fietsen op de Veluwe, maar ook dan vindt mijn vrouw Ida dat ik best vaak op mijn mobiel kijk – en dat is niet alleen om de tussenstand van Ajax te checken."

"Ik had een prachtig zeeaquarium. Dat vergt dagelijks onderhoud en dat bleek niet altijd te combineren met mijn werk als staatssecretaris. Als ik in Den Haag overnachtte, moest ik Ida een spoedcursus 'Zeeaquarium onderhouden' geven. Dagelijks mis ik de aanblik van zoveel moois uit de schepping, maar het gaf ook de broodnodige rust om het aquarium weg te doen, afgelopen zomer. Hoe we Kerst gaan vieren? Dat weten we nog niet, maar het zal met het gezin zijn. De laatste twee kerstvieringen vonden Ida en ik zwaar, omdat we niet compleet waren. Komende 1 januari zou Julia 21 worden... Sowieso gaan we de laatste jaren op kerstavond altijd naar de Caesarekapel van het Leger des Heils in Ugchelen, waar ook dak- en thuislozen komen. Samen zingen we met een blazersensemble klassieke kerstliederen, alsof je in een Charles Dickensfilm zit. Een prachtige combinatie, hoe die medewerkers vanuit hun geloof hun kwetsbare medemensen helpen. Dát is het kerstverhaal."

